

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UP CAFFE d.o.o.

Druga strona postępowania: Ministarstvo financija Republike Hrvatske

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii nakłada na organy i sądy krajowe obowiązek określenia zobowiązania w podatku od wartości dodanej (a nie – nieuwzględnienia wniosku o zwrot podatku), w przypadku gdy obiektywne okoliczności sprawy wskazują na to, że dokonano oszustwa w zakresie VAT poprzez utworzenie nowej spółki, to jest poprzez przerwanie podlegającej opodatkowaniu ciągłości działalności poprzedniej spółki, w sytuacji, w której podatnik wiedział lub powinien wiedzieć, że bierze udział w takim działaniu, i gdy prawo krajowe w momencie wystąpienia zdarzenia powodującego powstanie obowiązku podatkowego nie przewiduje takiego określenia zobowiązania?

Skarga wniesiona w dniu 23 marca 2023 r. – Komisja Europejska / Republika Bułgarii

(Sprawa C-186/23)

(2023/C 179/29)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Gr. Koleva, J. Samnadda)

Strona pozwana: Republika Bułgarii

Zarzuty i główne argumenty

W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 ⁽¹⁾ z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE określono reguły, których celem jest dalsza harmonizacja prawa Unii mającego zastosowanie do prawa autorskiego i praw pokrewnych w ramach rynku wewnętrznego, biorąc w szczególności pod uwagę cyfrowe i transgraniczne wykorzystanie chronionych treści. W dyrektywie tej określono również reguły dotyczące wyłączeń i ograniczeń w odniesieniu do prawa autorskiego i praw pokrewnych, ułatwienia dotyczące licencji, a także reguły mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku utworów i innych treści. W art. 29 dyrektywy określono 7 czerwca 2021 r. jako ostateczny termin transpozycji dyrektywy przez państwa członkowskie. Zgodnie z art. 29 ust. 2 „[p]aństwa członkowskie przekazują Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego w dziedzinie objętej zakresem niniejszej dyrektywy”.

W dniu 23 lipca 2021 r. Komisja przekazała Republice Bułgarii formalne pismo powiadamiające. W dniu 19 maja 2022 r. Komisja przekazała Republice Bułgarii uzasadnione stanowisko. Pomimo tego, środki dotyczące transpozycji dyrektywy nie zostały jeszcze przyjęte lub w każdym wypadku nie zostały przekazane Komisji.

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie przyjmując niezbędnych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, aby zapewnić zgodność z dyrektywą (UE) 2019/790, i nie przekazując ich Komisji, Republika Bułgarii nie wykonała swoich zobowiązań określonych w art. 29 dyrektywy;
- 2) nakazanie Republice Bułgarii zapłaty na rzecz Komisji jednokrotnie płatnej kwoty odpowiadającej wyższej z następujących dwóch kwot: I) dziennej kwocie w wysokości 1 800 EUR, pomnożonej przez liczbę dni między dniem następującym po upływie terminu transpozycji przewidzianym w dyrektywie a dniem usunięcia naruszenia, lub, w braku usunięcia naruszenia, dniem, w którym wydano wyrok w niniejszym postępowaniu; II) minimalnej jednokrotnie płatnej kwocie w wysokości 504 000 EUR;

- 3) na wypadek gdyby niewykonanie zobowiązania określonego w pkt 1 przedłużyło się do daty wydania wyroku sądu w niniejszym postępowaniu, nakazanie Republice Bułgarii zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary majątkowej w wysokości 10 800 EUR dziennie za każdy dzień opóźnienia od daty wydania wyroku sądu w niniejszym postępowaniu, do chwili gdy państwo to wykona swoje zobowiązania zgodnie z dyrektywą;
- 4) obciążenie Republiki Bułgarii kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. 2019, L 130, s. 92.

Skarga wniesiona w dniu 28/03/2023 – Komisja Europejska / Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-201/23)

(2023/C 179/30)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: J. Samnadda, B. Sasinowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że poprzez nieprzyjęcie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie prawa autorskiego i praw pokrewnych na jednolitym rynku cyfrowym oraz zmiany dyrektyw 96/9/WE i 2001/29/WE (¹) oraz poprzez niepoinformowanie Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 29 tej dyrektywy;
- nakazanie Rzeczypospolitej Polskiej zapłaty na rzecz Komisji kwoty ryczałtu odpowiadającej wyższej z dwóch następujących kwot: i) kwoty dziennej wynoszącej 1 3 700 EUR pomnożonej przez liczbę dni, które upłynęły od dnia przypadającego po dniu upływu terminu na dokonanie transpozycji wyznaczonego w przedmiotowej dyrektywie do dnia wyeliminowania uchybienia, lub – w razie braku wyeliminowania uchybienia – do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie; ii) minimalnej kwoty ryczałtowej w wysokości 3 836 000 EUR;
- jeżeli uchybienie zobowiązaniom stwierdzone w tiret pierwszym trwa do dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie, nakazanie Rzeczypospolitej Polskiej zapłaty na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w wysokości 82 200 EUR za każdy dzień opóźnienia liczony od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie do dnia, w którym Rzeczpospolita Polska wywiąże się z zobowiązań wynikających z dyrektywy; oraz
- obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 upłynął w dniu 7 czerwca 2021 r.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/790 ustanawia zasady, których celem jest dalsza harmonizacja przepisów prawa Unii mających zastosowanie do prawa autorskiego i praw pokrewnych w ramach rynku wewnętrznego, ze szczególnym uwzględnieniem cyfrowych i transgranicznych sposobów korzystania z treści chronionych. Dyrektywa ta ustanawia także zasady dotyczące wyjątków i ograniczeń w zakresie prawa autorskiego i praw pokrewnych, ułatwiania udzielania licencji, jak również zasady mające na celu zapewnienie prawidłowego funkcjonowania rynku w zakresie eksploatacji utworów i innych przedmiotów objętych ochroną.